

Сіренкові Геннадію Олександровичу

*Заслуженому діячеві науки і техніки України, академіку
Академії технологічних наук України, професору, доктору технічних наук,
професору кафедри неорганічної та фізичної хімії
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника»*

75

Вельмишановний Пане Професоре!

Щиро вітаємо Вас, відомого вченого, науковця, талановитого педагога, активного політичного та громадського діяча, фахівця у різних галузях знань, інженера-технолога, прекрасну, добру і чуйну людину зі 75-літтям від дня народження та 45-літтям науково-педагогічної діяльності!
Зичимо нових творчих здобутків на благо України та добробуту і слави української нації та нашого університету!

Редакційна колегія

Сіренко Геннадій Олександрович

Народився 29 грудня 1940 року в місті Сніжне Донецької області в родині шахтарки Ольги Опанасівни Ярошенко (Ерошенко) (28 років підземного стажу) та гірничого інженера Олександера Степановича Сіренка (50 років підземного стажу). Сіренко Г.О. закінчив у 1958 році середню школу № 3 м. Сніжного, у якій отримав середню освіту від високоінтелектуальних, високофахових вчителів: Б. Зубкова (директор школи, географія), І. Легейди (завуч школи, історія), Бурячка (фізика) та його дружини (математика), полтавчанки Наталії Миколаївни (українська мова і література) тощо, які сформували з нього національно свідомого українця. У 1960 році закінчив Макіївське педагогічне училище фізичного виховання з відзнакою, отримавши кваліфікацію вчителя середньої школи зі спеціальності «фізична культура». З 1960 до 1963 року проходив військову службу в Азербайджані (Баку) та в Грузії (Гудаута) у ракетних військах ПВО. У 1963-1967 р.р. навчався у Новочеркаському політехнічному інституті, набувши кваліфікацію інженера-технолога зі спеціальності «Хімічна технологія пластичних мас». В інституті слухав лекції видатних науковців і педагогів: професорів Ільїна (неорганічна хімія), Петрашеня (аналітична хімія), Семченка (фізична хімія), подружжя Салько (вища математика), Мамаєва (технологія високомолекулярних сполук, технологія пластмас) тощо.

З 1967 до 1971 року працював у спеціальній лабораторії антифрикційних матеріалів Новочеркаського політехнічного інституту на посаді старшого інженера. У 1970 році захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю «Тертя та зношування в машинах» за темою, що відноситься до рідких та пластичних мастил спеціального призначення, під керівництвом професора Кутькова О.А. З травня 1971 року до середини 1994 року (з перервою з 1980 до 1982 року в Сумській філії Харківського політехнічного інституту для роботи над докторською дисертацією) працював у Хмельницькому технологічному інституті старшим викладачем, доцентом на кафедрі хімічної технології, а з 1983 року – завідувачем кафедри технології металів, де викладав фізичну і колоїдну хімію, термодинаміку та теплопередачу, теплотехніку, математичні методи в хімії, основи наукових досліджень, процеси та апарати хімічної технології та інші спеціальні курси. У цьому інституті у 1971 р. організував наукову та технологічну проблемну лабораторію «Самозмащувальні антифрикційні матеріали», а згодом «Проблем матеріалознавства», яку очолював і здійснював наукове керівництво з 1971 до 1994 року.

У 1997 році в Інституті проблем матеріалознавства ім. І.М. Францевича Сіренко Г.О. успішно захистив докторську дисертацію на тему «Створення антифрикційних композитних матеріалів на основі порошків термостійких полімерів та вуглецевих волокон» за спеціальністю «Порошкова металургія та композиційні матеріали». Доцент (1977 р.), професор (1998 р.). З 1994 р. до 1998 р. на політичній роботі. З 1998 року до 2004 року працював професором у Луцькому державному технічному університеті, а з 2001 року професором кафедри біоорганічної хімії, з 2003 року до 1.01.2016 – завідувачем кафедри теоретичної і прикладної хімії (зараз – неорганічної та фізичної хімії) Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. На початку 2008 року Сіренко Г.О. був обраний член-кореспондентом, а у кінці 2009 року – академік Академії технологічних наук України, у 2015 році Указом Президента України йому присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України». За останні 25 років повністю визначилась направленість його педагогічної діяльності: фізична і колоїдна хімія, хімія високомолекулярних сполук, математичні методи в хімії і хімічній технології, математичні методи в біології, біотехнології, екології та лісознавстві, тепломасообмін в хімічній технології, термодинаміка, металознавство, хімія неорганічних волокон тощо. Відповідно за цими дисциплінами опублікував 87 навчально-методичних праць та «Англо-російсько-український словник з хімії, фізики і механіки антифрикційних полімерів», «Глумачний словник наукових термінів з буквою «г» (8000 слів)», довідник «Основи сучасної української хімічної термінології та номенклатури» тощо.

Сіренко Г.О. є автором 612 публікацій, з них 438 наукових праць, з яких 4 монографії, 1 довідник, 2 словника, 42 патенти і авторських свідоцтв на винаходи та 266 наукових публікацій:

а) у 20 журналах: Вопросы оборонной техники; Механика полимеров; Химия и технология топлив и масел; Пластические массы; Трение и износ; Химическое и нефтяное машиностроение; Техника кино и телевидения; Вопросы химии и химической технологии; Проблемы трения и изнашивания; Композиционные материалы; Проблемы трибологии; Композиційні полімерні матеріали; Фізика і хімія твердого тіла; Хімічна промисловість України; Полімерний журнал; Порошкова металургія; Східно-Європейський журнал передових технологій; Математичні методи в хімії і біології; Визвольний шлях; Дім сім'я (Українська родина).

б) у 26 Вісниках та Збірниках: Вісник Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Серія «Хімія» (м. Івано-Франківськ); Вопросы теории трения, износа и смазки (г. Новочеркасск); Теория трения и смазки (г. Новочеркасск); Полимеры в машиностроении (г. Харьков); Машиностроение и металлообработка (г. Киев); Пластмассы и твердые смазки в тяжело нагруженных узлах трения машин (г. Челябинск); Применение синтетических материалов (г. Кишинев); Производство и переработка пластмасс и синтетических смол (г. Москва); Повышение эффективности холодильных машин (г. Ленинград); Антифрикционные материалы специального назначения (г. Новочеркасск); Прочность, жесткость и технологичность изделий из композиционных материалов (г. Ереван); Управление триботехническими и прочностными свойствами механических систем (г. Киев); Якість і конкурентна здатність товарів широкого вжитку (м. Хмельницький); Еколого-економічна освіта в Подільському регіоні (м. Хмельницький); Проблеми сучасного машинобудування (м. Хмельницький); Бюллетень Всеукраїнського та професійного товариства імені

Миколи Міхновського (м. Київ); Вісник Технологічного університету Поділля. І. Технічні науки (м.Хмельницький); Проблеми фізики і механіки процесів формування, спікання порошків та композиційних матеріалів, мікромеханіки та феноменології руйнування (м.Луцьк); Моделювання та оптимізація композитів. Раціональний експеримент у матеріалознавстві (м. Одеса); Вимірювальна та обчислювальна техніка в технологічних процесах (м.Хмельницький); Трибофактика (м. Тернопіль); Вісник Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Серія «Біологія» (м. Івано-Франківськ); Вісник Хмельницького національного університету. Серія «Технічні науки» (м. Хмельницький); Хімія, фізика і технологія поверхні (м. Київ); Композиційні матеріали (м. Київ); Актуальные проблемы инженерных наук в области промышленности, экологии и охраны водных ресурсов (г. Пенза).

А також 123 тези доповідей на наукових конференціях, 90 навчально-методичних праць; 18 статей звизовної проблематики, 20 нормативних матеріалів, 61 вибраних політичних статей в журналах та газетах «Шлях перемоги», «Україна молода», «Українське слово», «Нація і держава» (Київ) та «Українська думка» (Лондон)

Сфера наукових інтересів Сіренко Г.О.: створення та технологія антифрикційних композитних полімерних та рідких і пластичних мастильних матеріалів; фізика і хімія поверхні твердих тіл; антифрикційні покриття; тертя, зношування і мащення поверхні твердих тіл; порошкова металургія і композиційні матеріали; нано- та мікросороткість поверхні та контактні явища; взаємодія рідин з твердими тілами та хімічний опір матеріалів; математичні методи в плануванні експерименту та пошуці оптимальних рішень тощо.

Сіренко Г.О. – учасник багатьох наукових міжнародних та всеукраїнських конгресів та конференцій і політичних форумів у Празі, Мюнхені, Дебрецені, Києві, Львові, Одесі, Гомелі, Мінську, Гродно, Санкт-Петербурзі, Москві, Ташкенті, Новочеркаську, Сумах, Донецьку, Чернігові, Казані, Хмельницькому, Івано-Франківську, Миколаєві, Дніпропетровську, Полтаві, Северодонецьк, Черкаси, Ніжин, Очаков, Новосибірськ тощо.

Сіренко Г.О. є автором новітньої хіміко-механо-активаційної технології отримання антифрикційних полімерних матеріалів. Під його науковим керівництвом і безпосередньої участі розроблено теоретичні основи та створені нові самозмащуючі, антифрикційні композитні матеріали «флубон», «графелон», «хтіболон» і низка рідких і пластичних мастил «ХТПО», виробництво яких організовано на чотирьох заводах м. Гродно, Пермі та Володимира. Розроблені нові матеріали знайшли використання більше, ніж на 29 підприємствах України, Білорусії, Росії. Розроблені матеріали демонструвалися на міжнародних і всеукраїнських виставках, ВДНГ ССРСР і УССРСР. Сіренко Г.О. нагороджений медалями «Винахідник ССРСР», «ВДНГ ССРСР», «ВДНГ УССРСР», «90-років Степанові Бандері». Сіренко Г.О. підготував 12 кандидатів наук. Сіренко Г.О. є членом редакційних колегій журналів «Визвольний шлях», «Фізика і хімія твердого тіла» та «Дім і сім'я» (тепер «Українська родина»), головним редактором «Вісника Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Серія Хімія» та журналу «Математичні методи в хімії і біології», був вченим секретарем спеціалізованої вченої ради Д 20.051.06 по захисту докторських (кандидатських) дисертацій за спеціальностями «Фізика і хімія поверхні» (фізико-математичні науки) та «Фізика колоїдних систем» (фізико-математичні науки) та членом спеціалізованої вченої ради К 20.051.03 по захисту кандидатських дисертацій за спеціальностями «Хімія твердого тіла» (хімічні науки) та «Фізика і хімія поверхні» (хімічні науки). У 2008 р. був обраний академіком (дійсним членом) Академії технологічних наук України.

Сіренко Г.О. має досвід роботи у владних структурах: був депутатом Хмельницької міської ради 2-х скликань (1990-1994, 1994-1998 р.р.) та Хмельницької обласної ради (1994-1998 р.р.), є членом Конгресу українських націоналістів з 01.12.1992 р., Інституту освітньої політики (м. Мюнхен), Педагогічного товариства ім. Григорія Ващенко, Наукового та професійного Академічного товариства ім. Миколи Міхновського, Наукового товариства ім. Шевченка. **Політичною роботою Сіренко Г.О. займається з 1987 р.** У 1994-1999 р.р. був Головою Секретаріату Конгресу українських націоналістів (Голова Конгресу українських націоналістів, голова ОУН(б) славної пам'яті Пані Слава Стецько), зараз – член Головного проводу, Голова Наукової Ради, член Івано-Франківського обласного проводу Конгресу українських націоналістів. У 1989-1996 р.р. був членом Народного руху України, Подільського Фронту, Національного Фронту, учасник багаточисельних політичних мітингів, демонстрацій, голодувань-протестів тощо у 1988-2011 р.р. Брав участь у знесенні бовванів катів українського народу Сталіна (1962) в м. Гудаута, Абхазія та Леніна (1991) в м. Хмельницькому. Як депутат Хмельницької міської ради ініціював та безпосередньо брав участь у розкопках розстріляних жертв сталінських репресій. Досліджує конституційний процес, етнодержавотворення, ідеологію української держави, ідеологію українського націоналізму, лібералізму, консерватизму, демократизму тощо. Завідувач кафедри Націології та політології Української Духовної Академії Рідновірів (УДАР).

Сіренко Г.О. є кореспондентом газет: «Нація і держава» (Київ) та УЦС (Лондон). Публікував статті в газетах «Україна молода», «Нація і держава», «Українське слово», «Шлях перемоги», «Українська думка», журналі «Визвольний шлях», Бюлетені Української Центральної Інформаційної Служби тощо.

Сіренко Г.О. брав участь у створенні Проекту Конституції України – 1996 від Конгресу українських націоналістів; розробив Проект нової Конституції України – 2012 на основі українського звичаєвого права та широкого самоврядування. Був членом наглядової ради суспільного радіо та телебачення у Верховній Раді України від Конгресу українських націоналістів.

Одружений, має 2 дітей (сина і доньку, обидва кандидати біологічних наук) та 4 онуків. Дружина – Сіренко (Дубінець) Ганна Мусіївна, математик, однокашниця Сіренко Г.О., теж випускниця (1958 р.) СШ №3 Сніжнянського району Донецької обл., закінчила Азовське педагогічне училище за спеціальністю «математика»

та Ростовський державний педагогічний інститут за спеціальністю «математика», працювала у середніх школах міст Новочеркаська та Хмельницького, володіє письмом Брайля та методикою викладання для сліпих дітей.

Певна інформація про Сіренка Г.О. опублікована у таких виданнях: «Хто є хто в українській політиці» - Київ: ТОВ «К.І.С.», 1998. – С.366; «Хто є хто в Україні» - Київ: ТОВ «К.І.С.», 1999. – С.259; «Хто є хто в Україні» - Київ: ТОВ «К.І.С.», 2000. – С.445; «Наукова еліта Івано-Франківщини: доктори наук, професори Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. – Івано-Франківськ: Зоря, 2007. – с. 99-100; «Фізика і хімія твердого тіла» Т.12, №1, 2011. – с.с. 257-259; «Вісник Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника». Серія «Хімія». Вип. XI, 2011. – С. 166-167.

Захоплення Сіренка Г.О.: українська філософія Григорія Сковороди та Ореста Хмельовського; історія України; українська поезія Тараса Шевченка, Лесі Українки, Івана Франка, Василя Стуса, Валентина Бендюга, Ліни Костенко, Василя Симоненка; російською поезією Сергія Есеніна; світоглядною системою української рідної віри, що викладена у «Велесовій книзі» та наукових працях Володимира Шаяна, Галини Лозко, Сергія Плачинди, Михайла Відейка, Валерія Войтовича, Івана Зайця, Любові Саннікової, Юрія Шилова, Володимира Осипчука-Сковороди тощо; живописом Катерини Білокур, Віктора Крижанівського, Івана Марчука, Опанаса Заливахи.

Життєве кредо: «Україна понад усе: здобудеш українську національну державу, або згинеш у боротьбі за неї!»; «Добро перемагає зло!»; «Свобода людини, свобода вибору, свобода творчості!».

Редакційна колегія